

22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' (Α' ΛΟΥΚΑ)

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης (†117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ (†320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Εἶδησις. Ἐπειδὴ τῇ προηγουμένη ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται σήμερον μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου $\frac{6}{2}$

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του

Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Και τρο πων με το χος και θρο νων δι α δο χος των
Α πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν ευ ρες
θε ο ο πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν
δι α του το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο
το μων και τη πι ζει ε νη θλη σας με χρις αι αι
μα τος Ι ε ρο μαρ τυς Φω κα πρε σβευ ε Χρι
σω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε
νω σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ
η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον
πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψ'αλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^ε Δι - θ

A να βλε ψα σαι του τα φου την ει σο δον ^ε και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι ^ε αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσαι ^Δ α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον ^ε α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξαστην ε γε ρσιν ^ε α λη θως
α νε στη χρι στος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν ^ε

Ἦχος 1/2 Δι. ο

Δόξα.

Εκου σι α σου ουβου λη Σταυ ρον υ πε μεινας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε
νον ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα νατος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παντες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω
ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε
τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο
κε βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α
ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη
στωρ σου και φυ υ υ λαξι τοις ι ε ρευ σιν ε κραυ γα α ζε

Παθ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον
πα λιν με νει Παθ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Ανε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γει ρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Εκ των α νω κα α τελ θων των υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε

 κλαιου ουσαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
 ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
 λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ α τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Α γ γε λων οι χο
 ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
 φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
 ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
 λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χη στο
 ο τη η τι και σε ε ως ο ο ο ντως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϷ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϷ θρη νο λο γϷσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϷ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν ρ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν ρ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δισ)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν ρ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾳ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϛ θα να
τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ
τω ^{ν'}₂₂ το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉
και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σαα α α ντα ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως τοι
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κιρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^{ν'}₂₂
εν τω τα φω α α γγε ε λος ^{ν'}₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϛ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϛ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σϛ ϛ ϛ θρη νο λο γϛ ϛ ϛ ϛ σαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νϛ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ ^υ₉

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες ^υ₂₂ με τα μυ ρωνελ θσ ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ^υ₉ ε νη

χσ ς ντο Α γγε ε ε λσ ^υ₂₂ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ^υ₉ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ ς ς με εν Πα τε

ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι ι α Α
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος δ΄ Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου

O ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

A γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ^ε_χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται ^ε_χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ^ε_χ

Ἀντίφωνον Β

E κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ^ε_χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει ει α σου ω ω τα ^ε_χ

E πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη

με νος ^ε_χ υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των ^ε_χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευμα

τι ^ε_χ Και νυν και α ^ε_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα

α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι

ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν ^ε_{7x}

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω ^ε_{7x} και

ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα

μαι ζη λι αν ^ε_{7x}

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη γη ν

^ε_{7x} ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λ τρον χρε ω στου

μεν ^ε_{7x}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^ε_{7x} Και νυν και α ^ε_{7x} ει και εις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_{7x}

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δο γ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_{7x}

Προχείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Α_{δλ} ε νε κεν της δο ο ξη στου ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ

τρωσαι η μας ^Δ_ε ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_λ

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυτρω

σαι η μας ^ε_λ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

το ο ος σου ου ου ^ε_λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

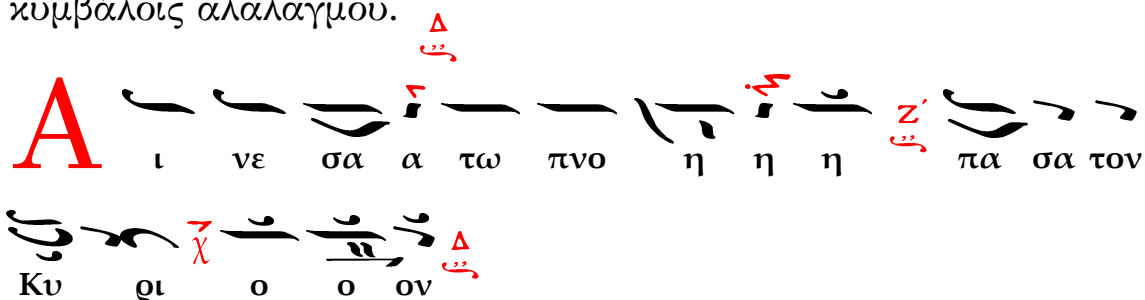
Ἦχος ^ε_λ Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον ^ε_λ

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

I δού γὰρ ἀληθινῆ γαὰ πησάς, ταὰ δὲ λακαὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σὲ ἐδηλώσας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γαὰ πησάς, ταὰ δὲ λακαὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σὲ ἐδηλώσας μοι οἰοῖται ὁ ἄχορός.

Eἰς πολλὰ ἔετη δεσποῦντα

Pάντι ἐμὲ σὺ σὺ πῶ καὶ καθάρισθη ἡ σὸμαι πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλλι ασονται ο στεα τεταπεινω με

να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α

μαρτιων μη και πασαστας ανομιασημα εξαλει

ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθεσης εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μη

Mη απορησης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον

με

Διδαξα νομους τας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψασι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σστην Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

ᾠχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Καὶ τῶν Ἀγίων δύο· προηγεῖται δὲ ὁ τοῦ Ἀποστόλου,

ἔχων τὴν δετὴν Ἀκροστιχίδα·

Σοί, Κοδρᾶτε μέγιστε, τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφορῶν, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, παρεστηκῶς ἰκέτευε, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, φαιδρῶς ἐπιτελοῦντας, μάκαρ Ἀπόστολε.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκοδομῶν τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὀχυρωτάταις σου διδαχαῖς Θεοφόρε, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πᾶσαν κατέστρεψας.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερουργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σου, ψυχὰς τῷ Κτίστη σου, καθιέρωσας πίστει, αἰοῖδιμε Κοδρᾶτε, σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κύησιν, ὡς πρὸ τόκου Παρθένον, αὐτὴν διαφυλάττει, καθὼς ἠὲ δόκησεν.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Φωκᾶ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἵμνεῖν σε, Φωκᾶ, προσθέτω Θεὸς χάριν.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὸς δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵμνησαι, προθυμουμένῳ σήμερον, τὴν θείαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος ἀυγαῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν θείαν εὐκλειαν, ποιμαντικαῖς ἐκπρέψας καλλοναῖς, καὶ φοινίξας ἐν αἵματι, τῆς ἱεραῆς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολὴν Θεομακάριστε.

Δόξα.

Νευρώσας, τὸν λογισμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφε, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν, παντελῶς ἐξενεύρισας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοῦς Φωκᾶ ἀνέδραμες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλύθη, τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον· τὸν πρὸ αἰῶνων τίκτεις γὰρ Θεόν, νέον βρέφος γινόμενον, καὶ νεουργοῦντα ἄπασαν, τὴν ἀνθρωπίνην ὄντως ὑπαρξιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠδὸς δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἡ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ κρέματα, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἄφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγηρται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὡδὴ γ΄.

ᾠχος β΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τελῶν τὰ φοβερὰ Κοδρᾶτε θαύματα, ἀπίστους εἰς πίστιν θείαν ἐνήγηες, ὡς Ἀπόστολος θεόληπτος, ὡς σεπτὸς Ἱεράρχης ἱερώτατε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνθέοις διδασκαίς πολλοὺς ἐφώτισας· φωτὸς γὰρ διάκονος ἀνεδείχθης, τοῦ φωτίσαντος τὰ πέρατα, Ἱεράρχα Κοδρᾶτε, θείαις λάμψεσιν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἀγαθῶν ὑπῆρξας πρόξενος, τῇ ποιίμνῃ ἐξαίρων ταύτης τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας, καὶ φωτίζων αὐτήν, παραδόξων θαυμάτων ἐπιδείξεις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσχήνωσεν ἐν σοὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, μὴ φλέξαν τὴν μήτραν σου Θεοτόκε, καὶ κατέφλεξε τὰ πάθη ἡμῶν, καὶ τὴν ὕλην τῆς πλάνης ἀπετέφρωσε.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

ᾠχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεις ἐπιτελῶν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ Ὅσιε, πλάνης ἐχθροῦ ἔσωσας, πόλεις καὶ λαοὺς θείᾳ χάριτι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, εἰδωλικοὺς Μάρτυς ναοὺς ἐρρίψας, τὴν παντουργὸν δύναμιν, ἔχων συνεργὸν καὶ συνέριθον.

Δόξα.

Στρατὸς ὠράθη Φωκᾶ, ἀγγελικὸς καὶ φῶς Θεοῦ ἄπλετον, δικαστικῶν θρόνων σε, ἔναντι Κυρίου δοξάζοντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ Θεὸς σαρκωθείς, δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς βροτοῖς ἦνωται, καὶ τὴν ἀρὰν ἔλυσε, μόνη παντευλόγητε Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν μέγαν Ἀπόστολον, καὶ ἱεράρχην Χριστοῦ, Κοδρᾶτον τὸν ἔνδοξον, ἐν θεοπνεύστοις ὤδαϊς, πιστοὶ εὐφημήσωμεν· βρούει γὰρ ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς ἐν πίστει αἰτουῦσιν, ἄφεσιν ἐγκλημάτων, καὶ παθῶν θεραπείαν, λαβὼν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Δόξα. Ὅμοιον. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐν σοὶ σκηνώσασα, πηγὴν σε ἀνέδειξε, πολλῶν χαρίτων Φωκᾶ, πλουσίως ἐκβλύζουσιν· ὅθεν καὶ τοῖς πλωτῆρσι, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, πίστει ἐπιζητοῦσι, σὴν βοήθειαν Πάτερ· σὺν τούτοις καὶ ἡμῖν, ἰλασμὸν νέμοις θεόσοφε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σὺν Ἄσωμάτοις αὐτόν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μόνη πανύμνητε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, * καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς ὁ μόνος κραταῖος Θεὸς * καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῷ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος. (†117)

Στίχ. Φωκᾶ, τὸ λουτρὸν σμήγματος παντὸς δέχου·

Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρσίου.

Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφνεν ἔνδοθι Φωκᾶν.

Οὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας, κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. Εὐθὺς δὲ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι θαύματα ἐπετέλει παράδοξα, καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρως ἐσχάτης ἀναπνοῆς· ὅθεν καὶ τὸ συμβησόμενον αὐτῷ ἐμηνύθη τέλος τοῦ μαρτυρίου· περιστερᾶς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ καθεσθείσης καὶ στέφανον περιθείσης καὶ ἀνθρωπίνως φθεγξαμένης καὶ εἰπούσης· Ποτήριον κεκέρασται, καὶ δεῖ σε αὐτὸ πιεῖν· ὃ καὶ κατηξιώθη πιεῖν ἐπὶ Τραϊανοῦ βασιλέως, ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. Πολλὰ δὲ καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν γεγόνασιν θαύματα παρ' αὐτοῦ.

Προστάτης δὲ τῶν ναυτιλομένων τυγχάνει ὁ ἅγιος Φωκᾶς, ὁμοῦ μετὰ τοῦ κατόπιν αὐτοῦ διαλάμπαντος τῶν Μυρέων Νικολάου, ἐν πολλοῖς ἀκρωτηρίοις τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν ἐξωκκλησίοις τιμώμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ. (†320)

Στίχ. Ἦδει χάριν σοι, σοῦ χάριν θνήσκων, Λόγε,
Φωκᾶς ὁ Μάρτυς τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Καὶ οὗτος ἐκ πόλεως ἐγεγόνει Σινώπης, ἀρχαίας καὶ γνωρίμου κατὰ τὸν Πόντον· ἐπιτήδευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπεῖον, περὶ ὃ ἡσχολεῖτο· καὶ ἐργαζόμενος, κοινὰ προετίθει τὰ ὄντα. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν περὶ πλείονος εἶχε· διὰ τοῦτο οὐ διέλαθεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος, ὡς δοῦλος γνήσιος Χριστοῦ, ἐμηνύθη τῷ τότε κρατοῦντι. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι, παρ' αὐτῷ τῷ ζητουμένῳ κατέλυσαν· οὓς δεξιωσάμενος καὶ ἀναπαύσας, ἐπυθάνετο τίνες τε εἶεν καὶ τὴν αὐτοῦ πόλιν τίνος χάριν κατέλαβον. Οἱ δὲ γνωρίζουσιν αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον καὶ ὅτι Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ζητοῦσι λαβεῖν. Ἦκουσεν ὁ τοῦ Κυρίου θεράπων, καὶ τὴν ἐτοιμασίαν τοῦ τάφου εὐτρεπίσας, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς ζητοῦσιν. Καὶ οἱ μὲν ἐπλήγησαν τὰς ψυχὰς· ὁ δὲ καὶ ἔτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν τόλμαν τῆς ἀναιρέσεως· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἱερεῖον τῷ Θεῷ κεχαρισμένον προσήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνέοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἔσπευδεν ἐκπνεῖν Μαρτίνος.
Πάθους τὸ λείπον Ἰσαάκ Σάρδρας τέκνου,
Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νικόλαος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Νίκην ἐφεῦρε Νικόλαος ἀρίστην,
Ὁμολογήσας καὶ Χριστοῦ λαβῶν δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων παρθενομαρτύρων Δίγνης (Digna) καὶ Ἐμερίτης (Emerita), τῶν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Βαλεριανοῦ. (†259)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαυρικίου καὶ τῆς Θηβαϊκῆς Λεγεῶνος μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν Κανδίδου καὶ Ἐξυπερίου, ἐν Ἀγαύνῳ (Agaunum) Γαλλίας. (†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωνᾶ, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐν Παρισίοις. (γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σανκτίνου (Sanctinus), κατὰ

παράδοσιν ἀ' ἐπισκόπου Μέλδης (Meaux) καὶ μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Διονυσίου Παρισίων. (†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Φλωρεντίου, ἰδρυτοῦ τῆς ὁμωνύμου μονῆς ἐν Παλαιῷ (le-Vieux) Γαλλίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Φήλικος γ', Πάπα Ῥώμης. (†530)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Λαούδου (Laud), ἐπισκόπου Κουτάνσης (Coutances) Γαλλίας ἐπὶ ἔτη μ'. (†568)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐμμεράμου (Emmeram), ἐπισκόπου Ῥεγενσβούργου (Regensburg) Βαυαρίας. (†652)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Σαδαλβέργης (Sadalberga), κτητορίσσης τοῦ κοινοβίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν Λαῶν (Laon) Γαλλίας. (†665)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σιλβανοῦ (Silvanus), τιμωμένου παλαιόθεν ἐν Λεβροῦ (Levroux) πλησίον τῆς Βούργης (Bourges) Γαλλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων εἴκοσιν ἕξ ὁσιομαρτύρων Ζωγραφιτῶν, τῶν ἐλεγξάντων τοὺς Λατινόφρονας Μιχαήλ τὸν βασιλέα Παλαιολόγον Η' καὶ τὸν πατριάρχην Ἰωάννην τὸν Βέκκον, ἄνωθεν τοῦ πύργου πυρὶ τελειωθέντων. (†1284)

Στίχ. Ὡς πυρίκαυστοι θυσίαι τῷ Κυρίῳ,
Οἱ εἰκοσιῆς ὥράθησαν εἰκότως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ, τοῦ ἐν τῇ ἐν Ἄθῳ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ζωγράφου ἀσκήσαντος. (†1323)

Στίχ. Μύσας τὸ ὄμμα σώματος βλέπεις ἄνω,
Κοσμᾶ ὄσιε, τὸ πρόσωπον Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ, κτίτορος τῆς Μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐν τῇ λίμνῃ Γιασέρα Καρελίας. (†1592)

Στίχ. Ἄγγελος Χριστοῦ εὐηγγελίσατό σοι,
Ἰωνᾶ, ἔχειραι! δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, τοῦ ἡσυχαστοῦ καὶ ἐγκλείστου ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Σιωπὴν ἀσκῶν, γλῶσσαν τοῦ Παραδείσου,
Θεοφάνης ἐγκλειστος, νῦν Χριστῷ ἄδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου, ἰδρυτοῦ καὶ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ζαμπὺν ἐν Μπέλεβ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†1623)

Στίχ. Μονὰς ποθητὰς ὤκησε μακαρίων,
Ὁ Ζαμπὺν Μακάριος τῆς Μονῆς κτίτωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδοσίου,

μητροπολίτου Μολδαβίας. (†1694)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Παρασκευῆς, διὰ Χριστὸν σαλῆς, ἐν τῇ μονῇ Ντιβέγιεβο Ῥωσίας. (†1915)

*

Συμφάλλεται δὲ σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ τῇ παρελθούσῃ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνημονευομένου Ἁγίου Ἀποστόλου Κορδάτου ἐκ τῶν Ο΄, ὡς καὶ τοῦ Προφήτου Ἰωνᾶ παρὰ τῶν βουλομένων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι χθὲς τὴν δεσποτικὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Στίχ. Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,

Τὸν Κοδρᾶτον βάλλουσιν ἄφρονες λίθοις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α΄

A νοι ξω το στο μα μῆ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ΄

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

Τ ην α νε ξι χνι α ςον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς οὐθὲς οὐ φρονεῖς παρά τὸν κτισθῆσαν τὰ ἀλλὰ πύροσ ἀπειλήν ἀνδρῶσ πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητέων πατέρων Κυρίος καὶ Θεός ἐλογητός εἶ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίϊ νωοτόκοσ τῆς Θεοτόκος διέσωσατό τε με ἐν τυπῶμενος νυν δε ἐνεργῶμε ἐνοστήν οἰκῶμενην ἀπάσαν ἀγειρεῖ ψαλλῶσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τα ἐργα καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 χ B8
 Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ε7χ και
 η γαλ λι α σε το χ πνευ μα μ8 Δ2 ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

2 χ B8
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ8 λησαυ τ8 ε7χ ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
 κα ρι χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ε7χ

T B8
 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ε7χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ε7χ

3 χ B8
 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **χ** **B♭**
E ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **χ** **B♭**
Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ρς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τσ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β΄.

Ἦχος Δι-Θ

Τον λιθον θεε ωρη ησασαι α πο
κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι
ε ε χαιρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα
θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυταις ε ε
φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται ει πα
τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις
εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας
ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
εντοιςφι ι λοιοις'

Τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

Ως Μαρτυς και αι Α πο ο στο λος και Ι ε
ρα αρχης ε εν θε ος Κο δρα τε μυ στα α τδ Λο
ο ο γου Χρι στδ κη ρυ ξα ας το θει ει ον παν
σο φως Ε ευ α γγε ε λι ον πα σαν την γη ην ε

φαι αι δρυ νας εκ πλα νης λυ τρω σα α με νος
 τας γη γε νεις και αι δι δα α σκων του προ σκυ νειν τη
 ην Τρι α α δα

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ι ε ρα ρ χων α κρο ο της και Α θλο φο
 ρων το κλε ος Φω κα και με γας προ στα α της
 τοις θα λατ τευ ου σι πε λων πε ρι σω ζε
 Εκ κιν δυ νων τας ευ φη μν τας σε μα καρ

Θεοτοκίον.

Τ ον Ποι η την των αι ω ω νων και των Α γγε
 λων Δε σπο την α πο τε κου σα Παρ θε ε νε
 του τον ι κε τευ ε δει ξαι της δε ξι ας
 πα ρα στα τας με ρι δος τας σης ι κε τας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε
επει υ μνος τω Θεε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προε επει υ μνος τω Θεε ε ω

Τ ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δοξα αυ τη εσται πασι τοις ο σι οισ αυτου

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α
να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο
ξα ζο μεν σου την α να στασιν

A ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

E ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα
πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι
α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σταις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος
της με γα λω συ νησ αυ του

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας
ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των
πα γι δων του εκ θρου ο α να στας εκ των νε κρων
α να στησον η μας πε στον τας τη α μαρ τι ι α
εκ τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη
πρε σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Tων πατριων σου κολπων μη χωρισθεις μονο γε
νεες λογε του θεου ηλθες επι γης διαφι
λανθρωπιαν ανθρωπος γενομενος ατρεεπτως
και σταυρον και θανατον υπειμεινας σαρκιο α
παθης τη θεοτητια ναστας δε εκ νεκρων αθα
νασιαν παρεσχες τω γενει των ανθρωπων ως
μονος παντοδυναμος

Αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω
αινειτε αυτον εν χορδαιις και οργαανω

Θανατον κατεδεξω σαρκη μινα θανα
σιαν πραγματευσαμενος σωτηρ και εν ταφω κη
ησας ινα ημας του Ααδου ελευθερωσης
συ να αναστησασε αυτω παθωνμεν ως ανθρωπος
αλλα ναστας ως θεος δια του τοβωωω
μενδοοξα σοι ζωοδοτα Κυριε μονεφι λανθρω
πε

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Π ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω κρα
νι ι ω ο Σταυρο ος σου ε πα γη ε φρι ξαν Α δου
πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ω ως θνη το ος
κα τε τε θης και γαρ του θα να του κα ταρ γη σαστην
ι σχυν τοις τε θνε ω σι πα σιν αφ θαρ σι ι αν πα
ρε ε σχεστη α να στα σει σου Σω τηρ ζω ο δο τα
Κυ ρι ε δο ξασοι

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη
των σου εις τε λος

Ε πε θυ μησαν γυ ναι κες ι δειν σου την α να
στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα ρι α
η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ λι σθεντα

του μνη μα τος και τον Αγ γελον κα θε ζο με νον
και λε γοντα τι ζη τει ει τε τον ζω ντα με τα των νε
κρων α νε στη ως θε ος ι να σω ση τα συμ παντα

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα τα
θαν μα σι α σου

Π ου ε στιν Ι η σους ον ε λο γι σα σθε φυ
λα α ατ τειν ει ει πα τε Ι ου δαι οι που
ε στιν ον ε θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι θον σφρα
γι σαντες δο τε τον νε κρον οι την ζω ην αρ νη σα
με ε νοι δο τε τον τα φε εν τα α η πι στευ σα τε τω
α να στα ντι καν υ μεις σι γη ση η τε του Κυ ρι
ου την ε γε ρσιν οι λι ι θοι κε κρα ξο νται μα λι
στα ο α πο κυ λι σθεις εκ του μνη μα τος με
γα σου το ε λε ος με γα το μυ στη ρι ον της οι κο
νο μι ας σου Σω τη ρ η μων δο ξα σοι

Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

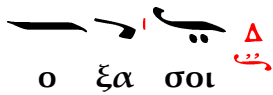
Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α
πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
σου ους ο Κυ υ υ ρι ος διο κη η η
ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα

α θη η η ταις εἰς την Γα λι λαι αι αι αν δρα α
 μει ει ει ει ειν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε εσθαι Α αυ τον
 α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε
 κρω ω ων ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

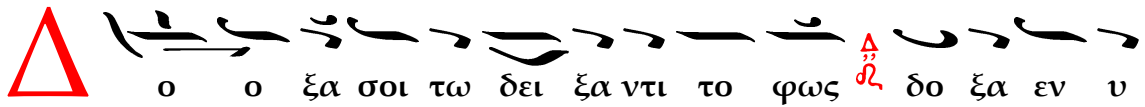
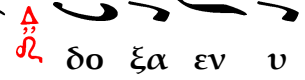
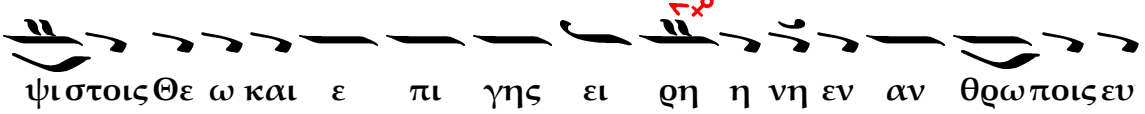

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

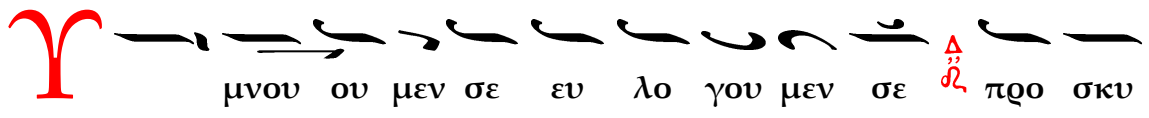
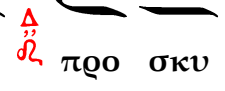
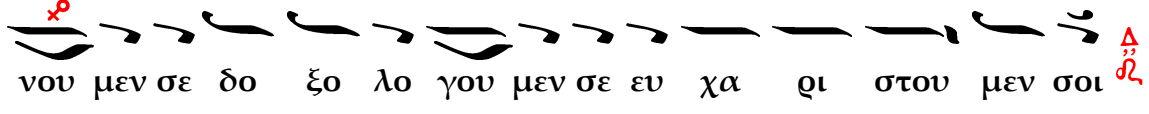

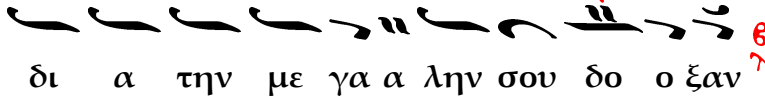

ο ξα σοι

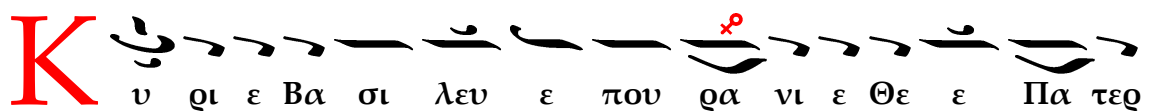
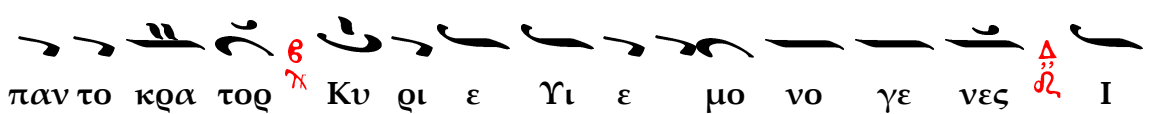

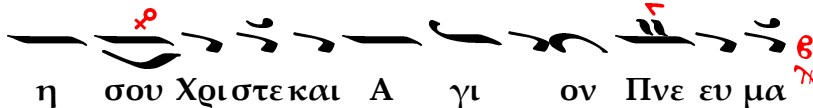
* * *

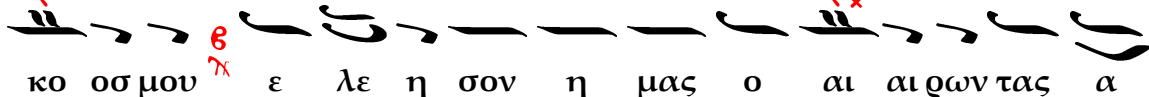

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως

πιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι

δι α την με γα α λην σου
δο ο ξαν

υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

υ ρι ε ο Θε ος

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Προ σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας ^Δκα θα περην πι σαμεν ε πι σε ε ^ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ^ε (τρεις) ^ε

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δε γω ει πα Κυ ρι ι ε

ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι ^ε

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με ^Δτου ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου ^ε

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δεν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως ^ε

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε ^ε

Αγι ος ο Θε ος ^ΔΑ γι ος Ι σχυ ρος ^ΔΑ γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε (τρεις) ^ε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευμα

τι ^ε_χ

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην ^ε_χ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_χ

Ἀσματικόν. ^ε_χ

Α ^{Β8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ^Δ ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας ^ε_χ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Β8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ

α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της

ζω ης η μων ^ε_χ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα

να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος ^ε_χ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_{γλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_θ_{γλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

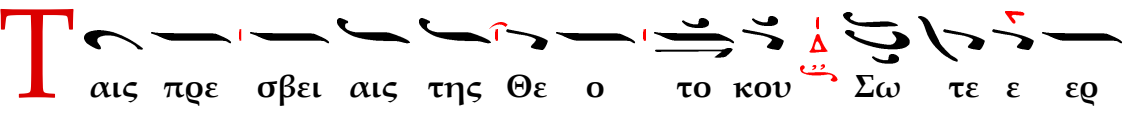

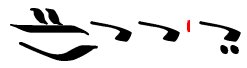

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

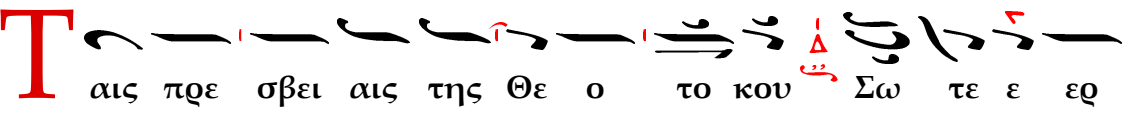

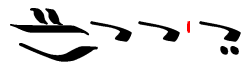

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι

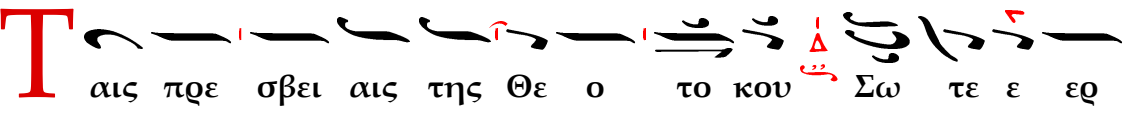

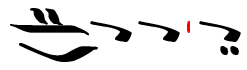

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

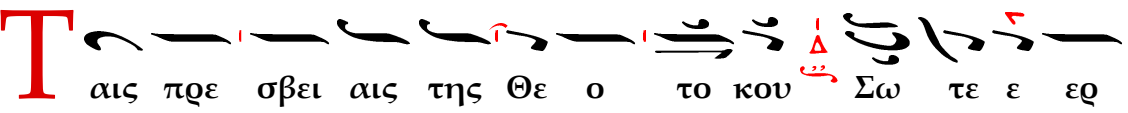

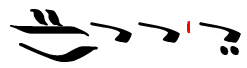

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

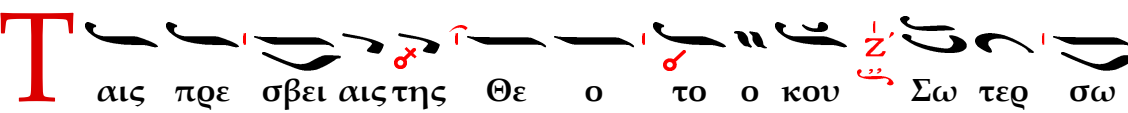

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λυ υ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεταὶ καὶ ἄνωγεταὶ ἄνω

γῶν ἀμήν

Ο μόνογενης Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ἀ-

θάνατος ὑπαρχῶν καὶ καταξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς αἰτίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ-

παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-

σας σταύρωθεις τε Χρῆστε ὁ Θεὸς θάνατω

θάνατον παθησάς εἰς ὧν τῆς αἰτίας Τρι-

αααδὸς συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ὁμοῦσων ἡμᾶς

ἀσ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tο φαί δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις και χω με ναι ε λε γον ε σκυ
λευ ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ο ο
ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ᾠδὴ Δι' - Θ

Τὸ φαιδρον τῆς Ἀναστασεως κηρυγμα εκ του
Αγγελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητρι αι
και την προγονικην αποφασιν αποκριψα
σαι τοις Αποστολοις και χωμεναι ελεγον εσκυ
λευται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενος τω κοσμω το μεγα ελεος

Τοῦ Ἁγίου Φωκᾶ.

Ἦχος ᾠδὴ Δι' - Θ

Και τροπων μετοχος και θρονων διδοχος των
Αποστολων γενομενος την πραξιν ευρες
θεοοπνευστε εις θεωριας επιβασιν
δια του τον λογον της αληθειας ορθο
τομων και τη πισει ενηθλησας μεχρις αιαι
ματος Ιερομαρτυς Φωκα πρεσβευε Χρι
σωτω Θεωσωθη ναιτας ψυχας ημων

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Τ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε ^Δ₂ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ₂ δι α βι ι ὀ πα τη ρ η
μων ^Π₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ₂ ου ρα νι α χα
ρι σμα τα λα βων ^Π₉ α γου πνι αις και νη στει ει αις
ι ε ρῶ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σ ^Π₉ ο ο ν πε ρ κα θι
κε τευ ων εκ τε νως ^Δ₂ Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ₂
πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
ος ^Π₉

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος $\frac{3}{4}$ Γα ϕ

Η^{Γα} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^Γ₂₂ δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^Γ₂₂ Α θλο φο ο ροι Χρι
στῶ ὀ τεσσα ἀ ρα κο ον τα ^Π₉ δι α πυ ρος γαρ και υ
υ δα τος εν δο ξοι ^Γ₂₂ δο κι μα σθεν τες λα μ πρω ως ε

δο ο ξα σθη η τε ^{Γα} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
 ου σι ον ^υ δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^Γ

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^λ ^π ^δ ^ζ Γα ρ

A ^{Γα} γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ^Γ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^Γ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ^δ ^π ^δ ^ζ Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ^θ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ^Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δ εις την
 βο η θει αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
 σου εις ικεσιαν η προστατευουσα
 αει θεοτων τιμων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A αγιος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α αγιος ο ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος α
 αγιος αθαα νατος ε λεε ε η σο ο
 ον ημας

Τό τρίτον.

A γιος ο θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γιος ισχυρο ο ο ο ο ος
 α αγιος αθαα νατος ε λεε ε η
 σο ο ον ημας

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγω Πνευμα
 τι

K αι νυν και αι και εις τους αιωναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

η η η μα α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΓ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου Κύριε

παντα εν σοφια εποιησας

Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου εμεγαλυνθησφο

δρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου Κύριε

παντα εν σοφια εποιησας

Ἦ Η τω η δοξα Κυριου εις τας αιωνας

ευ φραν θη σε ται Κυ ρι ος ε πι τοις ερ γοις αυτου

Ω ς ε με γα λυ υν θη τα ε ερ γα σθ Κυ

ρι ε παν τα εν σο φι ι α ε ποι η σα α α α α

ας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(15' 13-24)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε. Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἶδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα. Μαράν ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος Δι

Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ θ

θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λθ θ θ θ θ ι ι ι ι α

Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει σϑ

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Εν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και
 δι και αι ο συ υ υ νης

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Α' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ε' 1-11).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ,
 εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες
 ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ
 ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον·
 καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ

ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἴδων δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνηρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῇ Τετάρτῃ.

ι τα α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ βι ιμ μυ υ υ στι ι ι ι ι μυστι
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε

^{Δι} α α ^{Δι} των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε
 ξο ο ο ο ο με ε ε νοι οι ^ε
T ^{B8} αι αι αις α α α γγε ε ε ε ^{Δι} ε λι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι
^{Δι} αι αις ^{Δι} α ο ρα α α α α τω ως ^{Δι} δο ρυ
 φο ο ρυ ρυ ρυ με νον τα α α α α ξε ε
 ε ε ε ε ε τα α ξε ^{Πα} σι ι ι ι ι ι ι ιν ^{Δι} Α
^{Πα} λλη η λυ ρυ ι ι ι α α α α α α α α α
^{Δι} α α α α α α α ^{Δι}

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στὶς Ἱερὲς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος **λτος** Βου ^ξ

K ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον ^ε
K ^{B8} υ ρι ε Ε λε η η σο ον ^ε
K ^{Δι} υ ρι ε Ε ε λε η σον ^{Δι}

Κ ^{B8} υ ρ ι ε Ε λε η σ ο ν ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρ α σ χ υ Κυ ρ ι ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρ α α σ χ υ Κυ ρ ι ι ε ε ^{ε 7x}

Π ^{B8} α ρ α α σ χ υ Κυ ρ ι ι ε ^{Δι 2x}

Π ^{Δι} α ρ α α σ χ υ Κυ υ ρ ι ι ε ^{ε 7x}

Π ^{Δι} α ρ α α σ χ υ Κυ ρ ι ι ε ^{Δι 2x}

Π ^{B8} α ρ α α σ χ υ Κυ ρ ι ε ^{ε 7x}

Σ ^{B8} ο ι ο ι Κυ ρ ι ι ε ^{ε 7x} **Α** ^{ε 7x} μη η ν ^{ε 7x}

Κ ^{B8} αι τ ω π νευ μα τι ι σ υ ^{ε 7x}

Α ^{B8} γ α π η σω σε Κυ υ ρ ι ε η ι σ χ υ υς

^{Δι} ^{ε 7x} μ υ ^{ε 7x} Κυ ρ ι ος σ τε ρ ε ω ω μα α μ υ ^{Δι 2x} ^{B8} και κα τα φυ

^{ε 7x} γ η η μ και ρ υ σ τ η σ μ υ ^{ε 7x}

Π ^{B8} α τε ε ρ α γ ι ο ν ^{Δι 2x} και Α α γ ι ο ν Πνε

^{ε 7x} ε ευ μα ^{ε 7x} Τρι α δ α ο μ ο ο υ σ ι ο ν ^{Δι 2x} και α ^{B8}

χω ω ρι ι στο ον ^ε_γ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

^ε_γ **Ε** ^{B8} λε ον ει ρη η νης ^Δ₂ θυ σι ι αν αι νε σε

^ε_γ ως

^ε_γ **Κ** ^{B8} αι με τα τσ πνευ μα το ος σθ ^Δ₂

^Δ₁ **Ε** ^Δ₂ χο με ν π ρ ος τ ο ν ^ε_γ Κυ ρ ι ι ο ν ^Ζ₁

^Δ₁ **Α** ^{B8} ξι ο ν ^Δ₂ και δι και αι αι ο ν ^ε_γ

^{B8} **Α** ^ε_γ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρ ι ος Σα

βα ωθ πλη ρης ο ρ ρα νος και η γη τηςδοξης σα

ω σαν να εν τοις υ ψι ιστοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

ω σαν να ο εν τοι οις υ ψι ιστοις

A μην **A** μη η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ρ ρ μεν σε ε Ευ λο γη ρ

μεν σοι ευ χα ρι στ μεν Κυ υ ρι ι ι ε και

δε ο με θα α σα ο Θε ος η η η μων

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λτος Βου ς

A ξι ον ε ε ςι ιν ω ως α α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε

την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον

την α ει μα α κα α ρι ι ςον και Πα να α

μω ω μη η η το ο ο ο ον και μη η

τε ε ε ε ε ε ρα τϛ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

η η η η η μω ω ω ω ω

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων

Χε ρϛ ϝ ϝ βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε

ρα αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων

Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι ι ι ιμι

την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον

Λο ο ο ο ο γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο

ο κο ο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ

υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(10' Σεπτ. ,βθ')

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ϛ ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι
νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τϑ πνε ευ μα το ο ο ος οϑ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και άλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ϑ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης ο ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ο ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μνϑ ϑ ϑ ϑ μεν σε Ευ λο

γϑ ϑ ϑ ϑ μεν σοι ευ χα ρι ϑ ϑ ϑ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
α σ ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . Ι.Α.

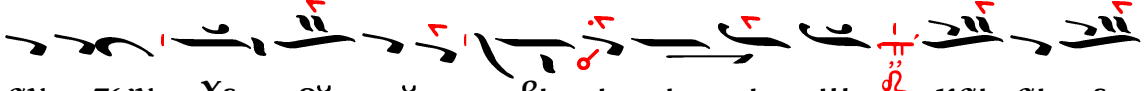

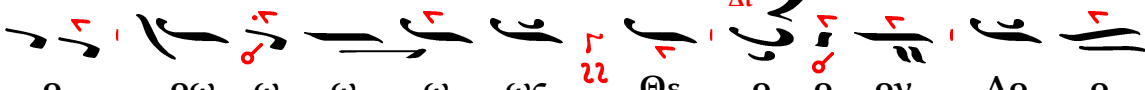

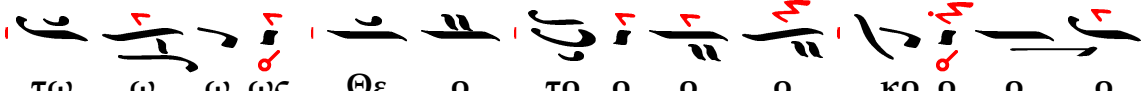
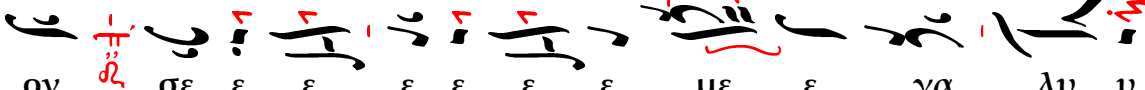
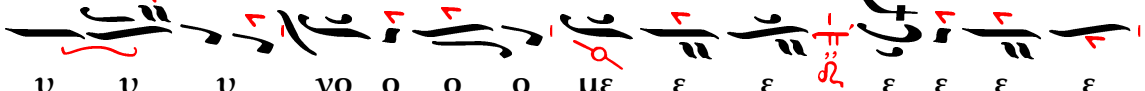

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
ρι ε η ι ι σχυ υ υς μ ς ς ς ς
Κυ υ ρι ο ος ςε ε ρε ε ε ε ω ω
μα α α α μ ς και αι κα τα α φυ υ
γη η η η μ ς και ρυ υ υ ςη η η ης
μ ς

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

A ξι ι ον ε ε ςιν ω ως α α λη η η
θω ω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το
ο ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι ςον
και αι πα να α μω ω ω μη η η το ο

 ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ρα α α

 τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων

 την τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α

 αν των Χε ρθ ς βι ι ι ι ι μι και αι ε

 εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ

 κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε

 ε ρα α α φμ την α δι ι α α φθο ο ο

 ο ρω ω ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο

 ο ο γον τε ε κθ ς σαν την ο ο ον

 τω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ο ο

 ον σε ε ε ε ε ε με ε γα λυ υ

 υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

 ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου οσαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοφάλτου

Ἦχος Δι

A ι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ζει ει ει

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σς
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ